KANCELARIA
SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 26 września 2022 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

(druk nr 799)

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Celem noweli jest przede wszystkim stworzenie ram prawnych dla Systemu Informacyjnego o Dostępie do Usług Stacjonarnego Internetu Szerokopasmowego, zwanego dalej „SIDUSIS".

Aktualnie system prawny nie przewiduje funkcjonowania publicznego systemu informacyjnego, który umożliwiałby zainteresowanym dostęp do aktualizowanych w sposób ciągły informacji o punktach adresowych, które są objęte zasięgiem sieci szerokopasmowych. W uzasadnieniu projektu ustawy wskazuje się, że obecnie „obywatele nie mają odpowiedniego dostępu do informacji o tym, czy mogą skorzystać z wybudowanych sieci szerokopasmowych lub nie (w przypadku ich braku), jakiego rodzaju są świadczone usługi, jaka jest oferta dostępu do internetu szerokopasmowego (w tym cennik), oraz z kim należy się skontaktować w celu zawarcia umowy". Ponadto w ocenie projektodawcy „obywatele mają prawo wiedzieć, kto realizuje inwestycję w ich okolicy i kiedy będą dostępne usługi".

W uzasadnieniu projektu ustawy podnosi się również, że „przedsiębiorcom telekomunikacyjnym brakuje wiedzy o pustostanach, a więc punktach adresowych, gdzie na pewno nie znajdą klienta na swoje usługi".

W założeniu Rządu ustawa jest elementem reformy w Komponencie C1.1. *Zapewnienie powszechnego dostępu do szybkiego internetu – rozwój infrastruktury sieciowej* Krajowego

ul. Wiejska 6/8, 00-902 Warszawa, tel. 22 694 92 26, e-mail: Jakub.Zabielski@senat.gov.pl

Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO), polegającej m.in. na wdrożeniu unijnego zestawu narzędzi usprawniających inwestycje szerokopasmowe, tzw. „Connectivity Toolbox”. [1)]

W ustawie przewiduje się:

1) wdrożenie SIDUSIS (system prowadzony w systemie informatycznym, będący publiczną bazą danych, oferujący publiczny i nieodpłatny dostęp do informacji w nim zgromadzonych);
2) gromadzenie, utrzymywanie, aktualizację i udostępnianie przy pomocy SIDUSIS informacji o punktach adresowych budynków, w których:
   a) jest możliwe świadczenie,
   b) jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji finansowanych ze środków publicznych,
   c) w ciągu 3 lat jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji ze środków prywatnych

   – usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu; ustawa określa, jakie dane w odniesieniu do poszczególnych informacji będą przekazywane do SIDUSIS (np. w zakresie informacji o punktach adresowych, w których jest możliwe świadczenie usług zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu będą przekazywane informacje o: podmiocie dostarczającym usługę, rodzaju usługi – detalicznej lub hurtowej, maksymalnej przepustowości oferowanej usługi, medium transmisyjnym infrastruktury telekomunikacyjnej, danych kontaktowych przedstawiciela podmiotu dostarczającego usługę, umożliwiających zamówienie usługi, adresie strony internetowej zawierającej ofertę z cennikiem);
3) nałożenie na określone ustawą podmioty[2)] obowiązku przekazywania określonych danych do SIDUSIS i ich aktualizacji, a także określenie terminów i sposobu przekazywania i aktualizowania danych;

[1)] Zestaw narzędzi w zakresie łączności wynikający z prac podjętych przez Komisję Europejską w związku z zaleceniem Komisji (UE) 2020/1307 z dnia 18 września 2020 r. w sprawie wspólnego unijnego zestawu narzędzi służących zmniejszeniu kosztów wprowadzania sieci o bardzo dużej przepustowości oraz zapewnieniu terminowego i sprzyjającego inwestycjom dostępu do widma radiowego 5G, aby wspierać łączność z myślą o odbudowie gospodarki po kryzysie COVID-19 w Unii (Dz. Urz. UE L 305 z 21.09.2020, str. 33).

[2)] Obowiązek przekazywania informacji do SIDUSIS będzie spoczywał na:
1) państwowych i samorządowych jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;

4) uruchomienie, obsługę i utrzymanie w SIDUSIS funkcjonalności zgłaszania zapotrzebowania na usługi transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz funkcjonalności wyszukiwania dla dokonanego zgłoszenia dostawcy usług mogącego je zrealizować, a także wysłania dostawcy automatycznego powiadomienia o takim zapotrzebowaniu (cel: ułatwienie kontaktów pomiędzy użytkownikiem końcowym, a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym);
5) uruchomienie, obsługę i utrzymanie w SIDUSIS funkcjonalności oznaczania albo odznaczania danego punktu adresowego jako pustostanu (cel: urealnienie istniejących danych o budynkach)[3)];
6) w zakresie wdrożenia tzw. *Connectivity Toolbox* – możliwość wyznaczenia w gminach i powiatach tzw. Koordynatorów Szerokopasmowych; ustawa określa zadania Koordynatora Szerokopasmowego[4)]; funkcjonowanie Koordynatora będzie mogło być dofinansowane lub finansowane ze środków Funduszu Szerokopasmowego.

Ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 noweli w zakresie dodawanych art. 29j pkt 2 i 3 oraz art. 29k ust. 3, 4 i 6, które wejdą w życie z dniem 1 czerwca 2023 r. (dotyczą one zamieszczania w SIDUSIS informacji,

---

2) jednostkach samorządu terytorialnego prowadzących działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 nowelizowanej ustawy, w formie niewyodrębnionej w ramach ich osobowości prawnej, oraz jednostkach organizacyjnych, którym jednostka samorządu terytorialnego powierzyła prowadzenie działalności, o której mowa w wymienionym art. 3 ust. 1;
3) podmiotach wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej;
4) przedsiębiorcach telekomunikacyjnych.

3) W myśl dodawanej do nowelizowanej ustawy definicji, „pustostan" oznacza niezamieszkały lub nieużytkowany na cele prowadzenia działalności gospodarczej lub rolniczej albo z zakresu działów specjalnych produkcji rolnej, lub na cele publiczne budynek, który:
1) nie spełnia warunków technicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, lub
2) został wyłączony w całości z użytkowania z uwagi na zły stan techniczny, lub
3) jest przewidziany do rozbiórki.

4) Koordynator Szerokopasmowy będzie reprezentował gminę lub powiat w kwestiach związanych z telekomunikacją oraz z rozwojem i utrzymaniem sieci szerokopasmowych na terenie gminy lub powiatu, w szczególności będzie:
1) zapewniał mieszkańcom gminy lub powiatu możliwość dokonania czynności, o których mowa w dodawanym do nowelizowanej ustawy art. 29l ust. 4 (np. zgłaszania zapotrzebowania w danym punkcie adresowym na usługę stacjonarnego szerokopasmowego dostępu do Internetu);
2) stanowił punkt kontaktowy dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych posiadających na terenie gminy lub powiatu sieci szerokopasmowe lub planujących budowę takich sieci;
3) podejmował działania wspierające, informacyjne oraz promocyjne na rzecz prowadzonych bądź planowanych inwestycji telekomunikacyjnych na terenie gminy lub powiatu;
4) prowadził działania związane z telekomunikacją na terenie gminy lub powiatu, w tym także działania koordynacyjne, informacyjne, edukacyjne i promocyjne związane z działalnością, o której mowa w art. 3 ust. 1 nowelizowanej ustawy, lub z działaniami, o których mowa w art. 15 ust. 1 nowelizowanej ustawy, o ile dana gmina lub powiat prowadzą taką działalność lub takie działania.

o punktach adresowych, w których jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu w wyniku inwestycji finansowanych ze środków publicznych albo prywatnych).

Termin wdrożenia SIDUSIS zostanie podany do publicznej wiadomości przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w drodze komunikatu ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej. Komunikat będzie ogłoszony w terminie nie krótszym niż 30 dni przed dniem wdrożenia SIDUSIS.

Podmioty obowiązane do przekazania informacji po raz pierwszy przekażą informacje, o których mowa w art. 29k ust. 1 (informacje związane z punktami adresowymi, w których jest możliwe świadczenie usługi transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu), w terminie 30 dni od dnia wdrożenia SIDUSIS.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 61. posiedzeniu w dniu 15 września 2022 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 2449). Marszałek Sejmu skierowała projekt do Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii. Komisja po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 13 września 2022 r., wniosła o jego uchwalenie w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu (druk sejmowy 2571). Podczas drugiego czytania projektu ustawy w dniu 14 września 2022 r. nie zgłoszono wniosków legislacyjnych. W trzecim czytaniu projekt ustawy poparło 238 posłów, 206 posłów było przeciw, zaś 2 posłów wstrzymało się od głosu.

W trakcie prac nad projektem ustawy na etapie sejmowym dokonano w nim zmian merytorycznych, w szczególności przyjęto, że:

1) mikroprzedsiębiorcy, mali przedsiębiorcy i średni przedsiębiorcy oraz podmioty zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu w nie więcej niż 50 000 punktach adresowych będą rzadziej niż podmioty zapewniające taki dostęp w nie mniej niż 50 000 punktach adresowych obowiązani aktualizować informacje o punktach adresowych, w których jest możliwe świadczenie usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu albo przekazywać oświadczenie o aktualności takich informacji (raz w miesiącu a nie raz w tygodniu);
2) informacje o punktach adresowych, w których jest możliwe świadczenie usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu,

w zakresie usług detalicznych, przekazywane będą odrębnie dla punktów adresowych, w których dostarczenie usług nie wymaga od podmiotu przeprowadzenia inwestycji związanej z pozyskaniem dodatkowych zgód i zezwoleń innych niż udzielanych przez użytkownika końcowego zainteresowanego korzystaniem z usługi oraz nie wymaga albo wymaga od tego podmiotu weryfikacji kosztu, skomplikowania lub czasu przeprowadzenia prac przyłączeniowych do lokalizacji użytkownika końcowego, innej niż dokonywana w momencie bezpośrednio poprzedzającym prace przyłączeniowe, lub przeprowadzenia prac, których koszt, skomplikowanie lub czas wykonania mogą być wyższe niż przeciętne koszty, skomplikowanie lub czas wykonania prac przyłączeniowych na rynku telekomunikacyjnym;

3) informacje o punktach adresowych, w których – w wyniku realizacji inwestycji ze środków prywatnych – w ciągu 3 lat jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu, w zakresie informacji o podmiocie planującym lub realizującym inwestycję oraz danych kontaktowych przedstawiciela takiego podmiotu będą stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa do czasu, kiedy planowany termin rozpoczęcia świadczenia usług będzie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia przekazania informacji o planowanej inwestycji albo o aktualności dotychczas przekazanych informacji;
4) Koordynator Szerokopasmowy będzie mógł być wyznaczony również w powiecie (projekt ustawy przewidywał, że Koordynatora będzie można wyznaczyć wyłącznie w gminie) i rozszerzono zakres zadań takiego Koordynatora (zob. dodawany art. 29p ust. 2 pkt 4);
5) administracyjna kara pieniężna nie będzie mogła być nałożona na podmiot obowiązany do przekazania informacji, jeżeli uchybienia będą dotyczyły informacji udostępnionych przez podmiot, który umożliwia obowiązanemu do przekazania informacji dostęp do infrastruktury w celu świadczenia usług detalicznych;
6) minister właściwy do spraw informatyzacji będzie obowiązany udostępnić za pomocą SIDUSIS Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w celu realizacji jego ustawowych zadań, informacje, o których mowa w dodawanych 29j i art. 29k ust. 1 i 4.

III. Uwaga ogólna

Jak wynika z załączonej do uzasadnienia projektu ustawy Oceny Skutków Regulacji, „projekt skierowano do rozpatrzenia przez SKRM */Stały Komitet Rady Ministrów – aut./* na

podstawie § 61 ust. 5 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów”[5)]. Stały Komitet Rady Ministrów rozpatrzył projekt ustawy, pomimo niespełnienia przez niego wymagań w zakresie uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, określonych w § 58 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

W związku z tym, że adresatami rozwiązań dodawanych do systemu prawnego opiniowaną ustawą będą m.in. przedsiębiorcy telekomunikacyjni i jednostki samorządu terytorialnego (nakłada się na te podmioty nowy obowiązek przekazywania i aktualizowania w SIDUSIS informacji o punktach adresowych, w których jest możliwe świadczenie usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu albo o punktach adresowych, w których planowana jest taka możliwość), biorąc po uwagę, że przeprowadzenie konsultacji publicznych i opiniowania w prawidłowy sposób jest jednym z warunków tworzenia dobrego prawa (funkcjonalnego, skutecznego, akceptowanego przez adresatów[6)], spójnego i stabilnego), odpowiadającego standardom demokratycznego państwa prawnego, a także uwzględniając obowiązujące normy, określające formalne reguły postępowania prawodawczego, wątpliwości może budzić tryb, w jakim opiniowana ustawa doszła do skutku. Nasuwa się bowiem pytanie, czy cel ustawy i problem, który ma ona rozwiązać, w rzeczywistości uzasadniają zastosowanie ekstraordynaryjnego trybu przy opracowywaniu projektu ustawy i rezygnację *de facto* w odniesieniu do niego z konsultacji publicznych i opiniowania.[7)]

Nie kwestionując intencji projektodawcy, trzeba mieć świadomość, że odstąpienie od konsultacji publicznych i opiniowania może być oceniane jako naruszenie trybu postępowania prawotwórczego, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia opinii

---

5) Przepis ten przewiduje, że za zgodą Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów Komitet może rozpatrzyć projekt dokumentu rządowego niespełniający wymagań określonych w § 58 lub § 60 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

6) Przez akceptację rozumie się nie tyle zgodę na określone normy postępowania, ale gotowość ich przestrzegania.

7) Warto przypomnieć, że w przypadku projektu nowelizowanej ustawy konsultacje objęły: Konfederację Pracodawców Polskich, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Business Centre Club, Federację Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji, NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Instytut Badawczy Dróg i Mostów, Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji, Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji, Związek Miast Polskich, Unię Metropolii Polskich, Związek Powiatów Polskich, Związek Gmin Wiejskich, Związek Województw RP, Samorządową Komisję Drogownictwa Miejskiego, Konwent Dyrektorów Zarządów Dróg Wojewódzkich, Krajową Radę Zarządców Dróg Powiatowych, Polski Kongres Drogowy oraz Ogólnopolską Izbę Gospodarczą Drogownictwa, Krajową Radę Sądownictwa, Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Izby Architektów, Polską Izbę Inżynierów Budownictwa i Krajową Izbę Urbanistów.

określonego podmiotu o akcie prawnym albo prawo podmiotu do wyrażania takiej opinii wynikają z przepisów powszechnie obowiązujących (zob. np. art. 4 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, czy też art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej). Wprawdzie obowiązek szeroko rozumianych konsultacji nie wynika *expressis verbis* z Konstytucji, niemniej przyjmuje się, że konsultacje i opiniowanie stanowią część procesu prawotwórczego. Jeżeli ustawodawca przewidział udział innego podmiotu w procesie dochodzenia aktu do skutku, to dochowanie trybu określonego w przepisach prawa w procesie legislacyjnym oznacza obowiązek przeprowadzenia konsultacji lub opiniowania dotyczących projektu ustawy (z udziałem np. jednostek samorządu terytorialnego, czy też organizacji gospodarczych, zawodowych lub społecznych). Samo udostępnienie projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny może być uznane za niewystarczające. Przeprowadzenie konsultacji i opiniowania obejmuje bowiem nie tylko obowiązek zapewnienia przez organ prawotwórczy informacji o projekcie ustawy, ale także „dyskusję" o merytorycznej treści tego projektu, możliwość prezentowania różnych stanowisk, próbę ich ujednolicania, swego rodzaju „negocjacje" z współuczestnikiem procesu prawodawczego, a wszystko to w celu podjęcia optymalnej decyzji prawotwórczej.

Trybunał Konstytucyjny niejednokrotnie podkreślał, że prawodawca jest obowiązany do zachowania trybu uchwalania ustaw określonego w przepisach prawa (w Konstytucji, ustawach i regulaminach). Zakres kontroli Trybunału Konstytucyjnego w stosunku do ustaw rozciąga się nie tylko na badanie zgodności przepisów ustawy z Konstytucją, lecz także dochowanie trybu ich uchwalania (art. 68 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym; orzeczenie z 11 lutego 1992 r., K 14/91 i wyrok z 24 czerwca 1998 r., K 3/98). Trzeba mieć przy tym na uwadze, że zarzuty proceduralne badane są przez Trybunał Konstytucyjny w pierwszej kolejności. Jeżeli Trybunał Konstytucyjny dojdzie do wniosku, że przepis został uchwalony z naruszeniem trybu określonego w Konstytucji i ustawach, staje się to wystarczającą przesłanką dla uznania jego niekonstytucyjności i nie ma podstaw, by orzekać o merytorycznych treściach w nim zawartych (wyrok z 24 czerwca 1998 r., K 3/98).

IV. Uwagi szczegółowe

1) art. 1 pkt 1, art. 2 pkt 10 – mając na uwadze, że definicja jest środkiem techniki prawodawczej, służącym dokonaniu przez prawodawcę wykładni autentycznej określonego pojęcia (wykładnia dokonywana przez prawodawcę w akcie prawnym; ma moc powszechnie obowiązującą), nie powinna ona budzić żadnych wątpliwości (*definiens* nie powinien wymagać interpretacji). O ile warunki uznania budynku za pustostan określone w lit. a–c definicji nie budzą wątpliwości, o tyle kłopot interpretacyjny może pojawić się w odniesieniu do warunków określonych we wprowadzeniu do wyliczenia w definicji. Po pierwsze, nie jest jasne dlaczego (w jakim celu) w tym fragmencie definicji wymieniono cele, w jakich budynek nie jest użytkowany? Wydaje się, że przepis powinien odnosić się do nieużytkowania budynku bez względu na cel. Po drugie, nie jest jednoznaczny zakres użytego w tym fragmencie definicji określenia „cele publiczne". Czy pojęciem tym objęta jest np. działalność statutowa stowarzyszenia, które nie prowadzi działalności społecznie użytecznej w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie? Oczywiste jest, że lokale i budynki mogą być użytkowane legalnie nie tylko w celach zarobkowych lub celach publicznych (szeroko rozumianych). W myśl uchwalonej definicji pustostanem będzie budynek użytkowany legalnie w innych celach niż wymienione w definicji, a spełniający dodatkowo przynajmniej jeden z warunków określonych w lit. a–c.

Abstrahując od powyższego, w definicji należałoby też uporządkować spójniki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 1, w pkt 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„pustostan – niezamieszkały lub nieużytkowany budynek, który:";

albo propozycja węższa, ograniczająca się do uporządkowania spójników

w art. 1 w pkt 1, w pkt 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„pustostan – niezamieszkały lub nieużytkowany na cele publiczne lub na cele prowadzenia działalności gospodarczej, rolniczej lub z zakresu działów specjalnych produkcji rolnej budynek, który:”;

2) art. 1 pkt 2 lit. c, art. 16a ust. 8 – w art. 16a ust. 8 w nowym brzmieniu wskazuje się, że powierzenie przez dysponenta Funduszu Szerokopasmowego (ministra właściwego do spraw informatyzacji) jednostce organizacyjnej mu podległej lub przez niego nadzorowanej określonych zadań następować będzie w drodze zarządzenia. Wskazano więc jednoznacznie rodzaj aktu, który zostanie wydany. W dodawanym art. 29n, który również przewiduje powierzenie zadań, takiego wskazania nie ma. Wydaje się, że powierzenie zadań na podstawie art. 29n konsekwentnie nastąpi również zarządzeniem. Dążąc do wyeliminowania jakichkolwiek wątpliwości dotyczących rodzaju aktu, jakim minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć prowadzenie SIDUSIS oraz mając na uwadze, że racjonalny prawodawca podobne normy prawne wyraża analogicznie, należałoby przyjąć jedną z niżej sformułowanych poprawek.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 2 w lit. c, w ust. 8 skreśla się wyrazy „, w drodze zarządzenia,”;

albo

w art. 1 w pkt 3, w art. 29n po wyrazie „może” dodaje się wyrazy „, w drodze zarządzenia,”;

3) art. 1 pkt 3, art. 29j część wspólna oraz art. 29k ust. 1 część wspólna – w związku z tym, że we wskazanych przepisach ustawodawca posługuje się sformułowaniem „stacjonarne lub ruchome publiczne sieci telekomunikacyjne” nasuwa się pytanie, czy sieć telekomunikacyjna może być zarówno stacjonarna, jak i ruchoma. Jeśli nie, użyty w tym sformułowaniu spójnik jest nieprawidłowy.

Warto byłoby rozważyć rezygnację z precyzowania w przepisach, że odnoszą się one do publicznych sieci telekomunikacyjnych, które są stacjonarne albo ruchome. Jak się wydaje innych niż takie nie ma. Wystarczające i niewpływające na treść norm byłoby określenie „publiczne sieci telekomunikacyjne”. Należy przy tym zwrócić

uwagę, że w art. 29k w ust. 1 w części wspólnej – zapewne w następstwie błędu – używa się dwóch różnych sformułowań: „stacjonarne lub ruchome publiczne sieci telekomunikacyjne” oraz „stacjonarne lub publiczne ruchome sieci telekomunikacyjne”. Drugie z tych sformułowań jest szersze ponieważ obejmuje zarówno publiczne, jak i niepubliczne stacjonarne sieci telekomunikacyjne.

Ustawodawca postanowił, że terminy przekazywania i aktualizacji informacji oraz przekazywania oświadczenia o aktualności informacji będą uzależnione między innymi od ilości punktów adresowych, w których podmiot może świadczyć usługi transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu (**nie więcej niż 50 000 punktów adresowych oraz nie mniej niż 50 000 punktów adresowych**). W związku z brzmieniem przepisu nasuwa się pytanie, w jakim terminie będzie obowiązany przekazać informacje (zaktualizować je) albo oświadczenie podmiot mogący świadczyć usługi w 50 000 punktów adresowych? Przepis powinien mówić **o mniej niż 50 000 punktów adresowych oraz nie mniej niż 50 000 takich punktów**.

Co więcej, należałoby także w art. 29k w ust. 1 w części wspólnej skorygować spójnik w sformułowaniu „mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca lub średni przedsiębiorca”. Pomiędzy użytymi w tym sformułowaniu pojęciami zachodzi bowiem relacja alternatywy rozłącznej. Analogiczna uwaga dotyczy spójnika pomiędzy fragmentami wskazanego przepisu określającymi alternatywne terminy przekazywania i aktualizacji informacji oraz przekazywania oświadczenia o aktualności informacji.

Mając powyższe na względzie proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3:

a) w art. 29j w części wspólnej skreśla się wyrazy „stacjonarnych lub ruchomych”,

b) w art. 29k w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„oraz aktualizują je albo przekazują oświadczenie o aktualności dotychczas przekazanych informacji do 10. dnia kolejnego miesiąca, według stanu na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego – w przypadku podmiotu będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą lub umożliwiającego świadczenie za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu w mniej niż 50 000

punktów adresowych, albo w każdy piątek, a w przypadku dni ustawowo wolnych od pracy w drugi kolejny dzień roboczy – w przypadku podmiotu, który umożliwia świadczenie za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu w nie mniej niż 50 000 punktów adresowych.”;

4) art. 1 pkt 3, art. 29k ust. 2 – w trakcie sejmowych prac nad projektem ustawy dodano przepis przewidujący odrębne przekazywanie informacji, o których mowa w art. 29k ust. 1, w zakresie dotyczącym usług detalicznych, w przypadku określonym w dodanym przepisie. Przepis nie jest dostatecznie komunikatywny. Nie jest jasne, czy odrębnie od innych mają być przekazywane informacje dla punktów adresowych, w których dostarczenie usługi, o której mowa w art. 29j, nie wymaga od podmiotu przeprowadzenia inwestycji związanej z pozyskaniem dodatkowych zgód i zezwoleń innych niż udzielane przez użytkownika końcowego zainteresowanego korzystaniem z usługi bez względu na to, czy dostarczenie usługi wymaga albo nie wymaga od tego podmiotu weryfikacji kosztu, skomplikowania lub czasu przeprowadzenia prac przyłączeniowych do lokalizacji użytkownika końcowego, innej niż dokonywana w momencie bezpośrednio poprzedzającym prace przyłączeniowe, lub przeprowadzenia prac przyłączeniowych, których koszt, skomplikowanie lub czas wykonania mogą być wyższe niż przeciętne koszty, skomplikowanie lub czas wykonania takich prac na rynku telekomunikacyjnym, czy też odrębnie mają być przekazywane informacje dla punktów adresowych niewymagających oraz wymagających wspomnianych weryfikacji lub prac. Zgodnie z § 6 Zasad techniki prawodawczej przepisy ustawy należy redagować tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Niezależnie od powyższego analizowany przepis wymaga również korekty językowej we wprowadzeniu do wyliczenia (jest „udzielanych” powinno być „udzielane”) oraz części wspólnej (jest „dokonywanej” powinno być „dokonywana”).

W związku z tym, że dodawany art. 29k ust. 2 może być interpretowany dwojako, niżej zaproponowano dwa warianty poprawki. Ostateczna decyzja odnośnie do tego, który z tych wariantów należałoby przyjąć uzależniona jest od ustalenia, jaką intencję miał ustawodawca.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3, w art. 29k ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje, o których mowa w ust. 1, w zakresie usług detalicznych, dotyczące punktów adresowych, w których dostarczenie usługi, o której mowa w art. 29j, nie wymaga od podmiotu przeprowadzenia inwestycji związanej z pozyskaniem dodatkowych zgód i zezwoleń innych niż udzielane przez użytkownika końcowego zainteresowanego korzystaniem z usługi, przekazuje się odrębnie od informacji, o których mowa w ust. 1, dotyczących punktów adresowych, w których dostarczenie usługi, o której mowa w art. 29j, wymaga przeprowadzenia takiej inwestycji, bez względu na to, czy dostarczenie usługi wymaga albo nie wymaga od tego podmiotu weryfikacji kosztu, skomplikowania lub czasu przeprowadzenia prac przyłączeniowych do lokalizacji użytkownika końcowego, innej niż dokonywana w momencie bezpośrednio poprzedzającym prace przyłączeniowe, lub przeprowadzenia prac przyłączeniowych, których koszt, skomplikowanie lub czas wykonania mogą być wyższe niż przeciętne koszty, skomplikowanie lub czas wykonania takich prac na rynku telekomunikacyjnym.”;

albo

w art. 1 w pkt 3, w art. 29k ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje, o których mowa w ust. 1, w zakresie usług detalicznych, dotyczące punktów adresowych, w których dostarczenie usługi, o której mowa w art. 29j, nie wymaga od podmiotu przeprowadzenia inwestycji związanej z pozyskaniem dodatkowych zgód i zezwoleń innych niż udzielane przez użytkownika końcowego zainteresowanego korzystaniem z usługi przekazuje się odrębnie dla punktów adresowych, w których dostarczenie usługi, o której mowa w art. 29j:

1) wymaga, albo
2) nie wymaga

– od tego podmiotu weryfikacji kosztu, skomplikowania lub czasu przeprowadzenia prac przyłączeniowych do lokalizacji użytkownika końcowego, innej niż dokonywana w momencie bezpośrednio poprzedzającym prace przyłączeniowe, lub przeprowadzenia prac przyłączeniowych, których koszt, skomplikowanie lub czas wykonania mogą być

wyższe niż przeciętne koszty, skomplikowanie lub czas wykonania takich prac na rynku telekomunikacyjnym.”;

5) art. 1 pkt 3, art. 29k ust. 4 pkt 1 – w związku z tym, że pkt 1 odnosi się w swojej treści do jednej inwestycji, należałoby dokonać w nim korekty spójnika. Spójnik alternatywy łącznej („lub”) powinien być zastąpiony spójnikiem alternatywy rozłącznej („albo”).

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3, w art. 29k w ust. 4 w pkt 1 wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „albo”;

6) art. 1 pkt 3, art. 29k ust. 6 – w dodawanym art. 29k ust. 6 należałoby uwzględnić, że na podstawie dodawanego ust. 4 pkt 1 tego artykułu do SIDUSIS przekazywana będzie informacja nie tylko o planowanej inwestycji, ale także o realizowanej inwestycji. W myśl art. 29k ust. 4 pkt 1 do SIDUSIS przekazywana będzie bowiem informacja o „podmiocie planującym lub realizującym inwestycję”. Skoro w przepisie mówi się o podmiocie realizującym inwestycję oznacza to *de facto*, że inwestycja jest już na etapie realizacji.

Ponadto analizowany przepis powinien być przeredagowany w taki sposób, aby nie budził wątpliwości, do którego momentu albo przez jaki okres informacje, o których mowa w art. 29k ust. 4 pkt 1 i 5, przekazane do SIDUSIS, stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. Należy pamiętać przy tym, że § 5 Zasad techniki prawodawczej nakazuje redaktorowi tekstu normatywnego, aby ten wyrażał myśl prawodawcy w sposób typowy, czyli tak jak wyraża się określone myśli w języku codziennym. Zgodnie zaś z § 6 Zasad techniki prawodawczej, przepisy ustawy należy redagować tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Stosowanie się do wymienionych dyrektyw jest warunkiem komunikatywności aktu w aspekcie interpretacyjnym.

Przepis art. 29k ust. 6 wymaga również korekty spójnika. Spójnik alternatywy łącznej („lub”) powinien być zastąpiony spójnikiem alternatywy rozłącznej („albo”) – zob. art. 29k ust. 4 część wspólna.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3, w art. 29k ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli okres od dnia przekazania informacji o planowanej albo realizowanej inwestycji albo o aktualności dotychczas przekazanych informacji do dnia, w którym przypada termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, jest dłuższy niż 6 miesięcy, informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 5, stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.”;

7) art. 1 pkt 3, art. 29l ust. 5 i 6 – w związku z tym, że w dodawanym art. 29l ust. 4 mowa jest o danych kontaktowych osoby dokonującej czynności, a nie o danych kontaktowych zgłaszającego oraz kierując się § 10 Zasad techniki prawodawczej, należałoby w dodawanym art. 29l ust. 5 dokonać korekty terminologicznej. Analogiczna uwaga odnosi się do dodawanego art. 29l ust. 6 oraz art. 29m ust. 5

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3:

a) w art. 29l:
   - w ust. 5 wyrazy „zgłaszającego, o takim zapotrzebowaniu” zastępuje się wyrazami „osoby dokonującej zgłoszenia takiego zapotrzebowania”,
   - w ust. 6 wyrazy „Zgłaszający, występujący w imieniu własnym lub w imieniu podmiotu dokonującego czynności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 3” zastępuje się wyrazami „Osoba dokonująca czynność, o której mowa w ust. 4 pkt 1 i 3, w imieniu własnym lub w imieniu innego podmiotu”;

b) w art. 29m w ust. 5 wyrazy „występującej w imieniu własnym lub w imieniu podmiotu dokonującego czynności, o których mowa w art. 29l ust. 4” zastępuje się wyrazami „dokonującej czynność, o której mowa w art. 29l ust. 4, w imieniu własnym lub w imieniu innego podmiotu”;

8) art. 1 pkt 3, art. 29p ust. 2 – przepis ten przewiduje, że Koordynator Szerokopasmowy będzie **reprezentował** gminę lub powiat w kwestiach związanych z telekomunikacją oraz z rozwojem i utrzymaniem sieci szerokopasmowych na terenie gminy lub powiatu. W związku z tym, że zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym gminę reprezentuje wójt (burmistrz, prezydent miasta), zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym powiat reprezentuje starosta, nasuwa się pytanie o relację pomiędzy kompetencjami wójta (burmistrza, prezydenta miasta)/starosty oraz kompetencjami Koordynatora Szerokopasmowego

w zakresie reprezentacji jednostki samorządu terytorialnego. Wydaje się, że w dodawanym art. 29p ust. 2 czasownika „reprezentować” użyto w innym niż podstawowe – z punktu widzenia systemu prawnego – znaczeniu. Prawodawca racjonalny językowo, kierując się m.in. § 9 Zasad techniki prawodawczej, jest obowiązany posługiwać się w akcie normatywnym pojęciami w ich podstawowym znaczeniu. Co więcej, jest on również obowiązany używać jednego pojęcia w tylko jednym znaczeniu (jedno pojęcie nie powinno mieć różnych znaczeń – § 10 Zasad techniki prawodawczej).[8)] Jeżeli wolą prawodawcy jest zmiana znaczenia danego pojęcia, musi on o tym wyraźnie „poinformować” adresatów, tzn. musi on nadać pojęciu nowe znaczenie na potrzeby aktu prawnego albo części jego przepisów.

Zakładając, że dodawany art. 29p ust. 2 nie stanowi *lex specialis* w odniesieniu do podstawowych zasad reprezentacji jednostki samorządu terytorialnego oraz, że treścią tego przepisu jest określenie katalogu zadań Koordynatora Szerokopasmowego, należałoby rozważyć przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3, w art. 29p w ust. 2 wprowadzeniu do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Koordynator Szerokopasmowy wykonuje zadania związane z telekomunikacją oraz z rozwojem i utrzymaniem sieci szerokopasmowych w gminie lub powiecie, w szczególności:”;

9) art. 2 – przepis ten przewiduje m.in., że minister właściwy do spraw informatyzacji ogłosi w Dzienniku Ustaw komunikat określający termin wdrożenia SIDUSIS, czyli *de facto* określi termin, od którego przepisy dotyczące tego systemu będą stosowane.

Przepisu tego nie da się pogodzić z art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Zgodnie z tym artykułem, w Dzienniku Ustaw podaje się do wiadomości wyłącznie dokumenty urzędowe w nim wymienione.[9)]

---

8) Z § 9 i § 10 Zasad techniki prawodawczej wynika zasada konsekwencji terminologicznej w obrębie języka prawnego.

9) Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, w Dzienniku Ustaw ogłasza się:
1) Konstytucję;
2) ustawy;
3) rozporządzenia z mocą ustawy wydane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;

Żaden z przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych nie daje możliwości publikowania komunikatów w Dzienniku Ustaw. Takiej możliwości nie dopuszcza się nawet fakultatywnie.

Zgodnie z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, w Dzienniku Ustaw – oprócz aktów prawnych, orzeczeń i tekstów jednolitych, wymienionych w ust. 1 i 2 tego artykułu – mogą być publikowane wyłącznie inne akty prawne, o ile ustawodawca tak zadecyduje. Gdyby intencją ustawodawcy było umożliwienie publikowania w Dzienniku Ustaw komunikatów, sformułowałby on art. 9 ust. 3 analogicznie do art. 10 ust. 4 wymienionej ustawy (*„4. W Monitorze Polskim ogłasza się również inne akty prawne, a także ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty organów, instytucji i osób, jeżeli odrębne ustawy tak stanowią.”*). Oprócz Monitora Polskiego, komunikaty mogą być publikowane także w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego, w dziennikach urzędowych ministrów kierujących działami administracji rządowej, w dziennikach urzędowych urzędów centralnych oraz w wojewódzkich dziennikach urzędowych, na zasadach określonych w tej ustawie.

Dokonując analizy art. 2 opiniowanej ustawy wzięto pod uwagę, że analogiczne rozwiązanie przewidziano w art. 6a ustawy z dnia 14 października 2021 r. o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw, art. 110a ustawy z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych oraz w art. 114 ustawy z dnia

---

4) rozporządzenia wydane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, ministrów kierujących działami administracji rządowej, przewodniczących określonych w ustawach komitetów, będących członkami Rady Ministrów, oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;
5) teksty jednolite aktów określonych w pkt 1-4;
6) orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego dotyczące aktów normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw;
7) uchwały Rady Ministrów uchylające rozporządzenie ministra;
8) stanu wojny i zawarcia pokoju;
9) referendum ogólnokrajowego, w tym referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji;
10) skrócenia kadencji Sejmu;
11) wyborów do Sejmu i Senatu;
12) wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
13) powszechnej lub częściowej mobilizacji i użycia Sił Zbrojnych do obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
14) stanu wojennego;
15) stanu wyjątkowego;
16) stanu klęski żywiołowej;
17) ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborów do Sejmu i Senatu, wyborów do Parlamentu Europejskiego oraz ważności referendum ogólnokrajowego, w tym referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji;
18) inne akty prawne, jeżeli ustawa tak stanowi.

12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. Fakt ten nie przesądza jednak o tym, że przyjęte w opiniowanej ustawie rozwiązanie jest prawidłowe z systemowego punktu widzenia. Cel art. 2 opiniowanej ustawy byłby zrealizowany również w przypadku zamieszczenia stosownego komunikatu w Monitorze Polskim.

W związku z powyższym nasuwa się również pytanie, dlaczego – wobec uznania przez ustawodawcę **po raz kolejny** za celowe ogłaszania niektórych komunikatów w Dzienniku Ustaw – ustawodawca nie zdecydował się na zmianę systemową, która dopuszczałaby tego rodzaju ogłoszenie w najważniejszym polskim urzędowym dzienniku promulgacyjnym. W tym celu należałoby dokonać zmiany art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych w taki sposób, aby przepis ten umożliwiał w następstwie decyzji ustawodawcy publikowanie w Dzienniku Ustaw również komunikatów, analogicznie do rozwiązania przyjętego w art. 10 ust. 4 tej ustawy. Nie budzi oczywiście wątpliwości, że art. 2 opiniowanej ustawy będzie musiał być interpretowany jako *lex specialis* w stosunku do uregulowań art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

Mając na uwadze zakres dopuszczalnej poprawki Senatu oraz przedmiot opiniowanej ustawy, ewentualnej zmiany art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych należałoby dokonanać odrębną ustawą zmieniającą;

10) art. 6 – przepis ten czasowo utrzymuje w mocy rozporządzenie wydane na podstawie art. 16a ust. 9 nowelizowanej ustawy oraz przyznaje kompetencję do **nowelizowania** rozporządzenia czasowo utrzymanego w mocy.

Z § 34 Zasad techniki prawodawczej wynika, że nie nowelizuje się aktu wykonawczego zachowanego czasowo w mocy przez nową ustawę, chyba że ustawa ta wyraźnie przewiduje taką możliwość. W związku z tym, że podstawą obowiązywania aktu wykonawczego czasowo utrzymanego w mocy jest przepis przejściowy, który utrzymał akt w mocy oraz mając na uwadze, że przepis upoważniający do zmiany rozporządzenia powinien być (tak jak każdy przepis upoważniający) zgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji (musi z niego wynikać: organ wydający, zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne), za nieprawidłową należy uznać technikę zastosowaną

w analizowanym przepisie przejściowym (posłużenie się na końcu przepisu przejściowego sformułowaniem „oraz mogą być zmieniane”). Przepis art. 6 opiniowanej ustawy nie określa granic kompetencji prawotwórczej w zakresie nowelizowania dotychczasowego rozporządzenia, pozostawiając *de facto* ich określenie uznaniu wydającego akt, czego nie da się pogodzić z konstytucyjną instytucją szczegółowego upoważnienia. Konstytucja nie dopuszcza formułowania upoważnień blankietowych.

Prawidłowość przepisu przejściowego można zapewnić poprzez odesłanie do przepisu, który należałoby wziąć pod uwagę szukając odpowiedzi na pytanie, kto ma kompetencję prawotwórczą oraz jakie są granice kompetencji prawotwórczej (odpowiedź na pytania: co można uregulować w rozporządzeniu – zakres spraw oraz jak ukształtować treść rozporządzenia – wytyczne).[10)] W analizowanym przypadku podjęto taką próbę. Organ wydający rozporządzenie zmieniające ma wziąć pod uwagę „te przepisy”. Nie można jednak uznać takiego zabiegu redakcyjno-technicznego za prawidłowy i wystarczający. Po pierwsze, w przepisie przejściowym mowa jest o jednym przepisie upoważniającym, który należałoby wziąć pod uwagę ustalając granicę kompetencji prawotwórczej, tj. art. 16a ust. 9 zmienianej ustawy. Przepis przejściowy sugeruje, że tych przepisów jest więcej (w odesłaniu posłużono się liczbą mnogą). Po drugie, przepisem, z którego wynika kompetencja do zmiany dotychczasowego rozporządzenia jest przepis przejściowy, a nie przepis upoważniający, do którego przepis przejściowy odsyła. Przepis upoważniający będzie w tym przypadku jedynie wyznaczał granice kompetencji prawotwórczej.

Mając na uwadze, że art. 6 opiniowanej ustawy sformułowano w związku z pośrednią zmianą treści art. 16a ust. 9 nowelizowanej ustawy (brzmienie tego przepisu pozostaje bez zmian), należałoby treść przepisu przejściowego powiązać z nową treścią art. 16a ust. 4 nowelizowanej ustawy, wskazując że granice upoważnienia będzie określał art. 16a ust. 9, z uwzględnieniem art. 16a ust. 4 w brzmieniu nadanym opiniowaną ustawą.

[10)] Tytułem przykładu: art. 3 ustawy z dnia ustawy 4 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości:

„Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6b ust. 11 zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6b ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy **i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 6b ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą**”.

Propozycja poprawki:

art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 16a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, z uwzględnieniem art. 16a ust. 4 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;

11) mając na uwadze, że opiniowana ustawa będzie pociągała za sobą skutki finansowe dla jednostek sektora finansów publicznych (z Oceny Skutków Regulacji wynika, że skutkiem ustawy będzie zwiększenie wydatków jednostek sektora finansów publicznych; Fundusz Szerokopasmowy jest państwowym funduszem celowym, a tym samym jednostką sektora finansów publicznych) oraz, że projekt tej ustawy był przedłożeniem rządowym, powinna ona określać maksymalny limit wydatków wyrażony kwotowo, na okres 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, oddzielnie dla każdego roku, poczynając od pierwszego roku planowanego wejścia w życie ustawy oraz wskazywać organ, który będzie monitorował wykorzystanie limitu wydatków na wykonywanie zadania publicznego przez jednostki sektora finansów publicznych oraz odpowiadał za wdrożenie mechanizmów korygujących (art. 50 ust. 1a i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych).

Jakub Zabielski
Główny legislator